PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2024/209

ze dne 10. ledna 2024

o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz hlavičkových plochých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky a Turecka

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 14. listopadu 2022 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu hlavičkových plochých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „Čína" nebo „ČLR") a Turecka (dále jen „dotčené země") na základě článku 5 základního nařízení. Komise zveřejnila oznámení o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podala dne 30. září 2022 společnost Laminados Losal S.A.U. (dále jen „žadatel" nebo „Losal"). Podnět byl podán jménem odvětví Unie vyrábějícího hlavičkové ploché profily ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a z něj vyplývající podstatné újmě, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.

1.2. Prozatímní opatření

(3) Dne 12. července 2023 vyhlásila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* prováděcí nařízení (EU) 2023/1444 ([3]), kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu hlavičkových plochých profilů pocházejících z Číny a Turecka (dále jen „prozatímní nařízení").

1.3. Následný postup

(4) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací"), předložila turecká vláda, turecký vyvážející výrobce Özkan Demir, čínský vyvážející výrobce Longteng a uživatel v Unii Fincantieri S.p.A (dále jen „Fincantieri") písemná podání, v nichž vyjádřili svá stanoviska k prozatímním zjištěním ve lhůtě stanovené v čl. 2 odst. 1 prozatímního nařízení. Společnost Losal navíc předložila připomínku k podání společnosti Özkan Demir po lhůtě stanovené v bodě 8 oznámení o zahájení řízení.

(5) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta příležitost ke slyšení. Proběhla slyšení za účasti turecké vlády, společnosti Özkan Demir a společnosti Fincantieri.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu hlavičkového plochého profilu pocházejícího z Čínské lidové republiky a Turecka (Úř. věst. C 431, 14.11.2022, s. 11).
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1444 ze dne 11. července 2023, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu hlavičkových plochých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky a Turecka (Úř. věst. L 177, 12.7.2023, s. 63).

(6) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Komise při přijímání konečných zjištění zvážila připomínky zaslané zúčastněnými stranami a v náležitých případech své prozatímní závěry revidovala.

(7) Komise informovala všechny zúčastněné strany o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz hlavičkových plochých profilů pocházejících z ČLR a Turecka (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(8) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta příležitost ke slyšení. Slyšení se konala se společnostmi Longteng a Özkan Demir.

1.4. **Tvrzení týkající se zahájení**

(9) Po poskytnutí prozatímních informací žádná zúčastněná strana nepředložila žádná další tvrzení nebo připomínky k zahájení přezkumu než ty, které jsou uvedeny v oddíle 1.4 prozatímního nařízení. Komise proto potvrdila svá zjištění a závěry uvedené v 8. až 15. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

1.5. **Výběr vzorku**

(10) Jelikož k výběru vzorku výrobců, dovozců a vyvážejících výrobců v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise zjištění uvedená v 16. až 23. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

1.6. **Období šetření a posuzované období**

(11) Jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období ode dne 1. října 2021 do dne 30. září 2022 (dále jen „období šetření"). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2019 do konce období šetření (dále jen „posuzované období").

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Dotčený výrobek**

(12) Komise připomněla, že jak je uvedeno ve 30. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dotčeným výrobkem jsou nelegované hlavičkové ploché profily o šířce do 204 mm (dále jen „hlavičkové ploché profily") pocházející z Čínské lidové republiky a Turecka, v současnosti kódu KN ex 7216 50 91 (kód TARIC 7216 50 91 10) (dále jen „dotčený výrobek").

(13) Hlavičkové ploché profily se používají zejména v loďařském průmyslu pro výrobu ocelových rámů výletních lodí, trajektů, vojenských plavidel a obchodních lodí. Hlavičkové ploché profily lze rovněž použít při stavbě těžebních plošin a tramvajových kolejnic, ale v Unii se toto použití hlavičkových plochých profilů týká pouze marginálních množství.

2.2. **Obdobný výrobek**

(14) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, potvrzují se závěry 31. a 32. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

3. **DUMPING**

3.1. **Čína**

(15) Po poskytnutí prozatímních informací obdržela Komise od společnosti Longteng připomínky, které se týkaly prozatímních zjištění o dumpingu.

3.1.1. *Postup pro stanovení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení*

(16) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, potvrzují se závěry 43. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.2. *Běžná hodnota*

3.1.2.1. Existence podstatných zkreslení

(17) Podrobnosti existence podstatných zkreslení byly uvedeny v oddíle 3.1.2.1 prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.1.2.2. Reprezentativní země

(18) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 84. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.2.3. Suroviny, energie, prodejní, správní a režijní náklady a zisk

(19) Po poskytnutí prozatímních informací předložila společnost Longteng připomínky týkající se referenčních hodnot používaných pro určité výrobní faktory a prodejních, správních a režijních nákladů použitých k početnímu zjištění běžné hodnoty.

3.1.2.3.1. Výrobní faktory

(20) Společnost Longteng zopakovala svá tvrzení předložená ve druhé poznámce ke spisu, aniž předložila nové skutečnosti. Ta byla shrnuta a vyvrácena ve 92. až 94. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Rovněž tvrdila, že referenční hodnoty použité pro kyslík a dusík by neměly být založeny na dovozních cenách do Malajsie, protože tyto dovozy byly založeny hlavně na dovozech ze Singapuru, který má údajně omezenou průmyslovou výrobu, a tyto referenční hodnoty tak nemohly odrážet náklady spojené s hromadnou výrobou těchto výrobků. Společnost Longteng rovněž poukázala na mnohem nižší referenční hodnoty „nezkreslené hodnoty“ pro kyslík a dusík stanovené v jiných řízeních, kde bylo jako vhodná reprezentativní země vybráno Mexiko. Společnost Longteng navrhla použít hodnoty nákladů na kyslík a dusík spolupracujícího tureckého vyvážejícího výrobce, společnosti Özkan Demir.

(21) Komise zjistila, že Singapur patří z hlediska objemu vývozu do první desítky zemí na světě, pokud jde o tyto výrobní faktory ([4]). Jeho vývoz do Malajsie proto bylo možno použít jako přiměřený základ pro stanovení těchto referenčních hodnot. Hodnoty dovozu do Malajsie mají navíc vzhledem k hospodářské soutěži odrážet hodnotu příslušných výrobních faktorů v Malajsii. Obecné prohlášení o výrobních nákladech v zemi vývozu má proto omezený význam. Pokud jde o nižší referenční hodnoty použité v jiném řízení, jak je vysvětleno v 90. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Mexiko nebylo považováno za způsobilé pro stanovení referenčních hodnot pro tyto vstupy, protože jeho dovoz nepředstavoval reprezentativní množství pro všechny tři předmětné vstupy ([5]). Tyto hodnoty se rovněž nevztahovaly ke stejnému období šetření. A konečně tyto informace nebyly k dispozici vzhledem k tomu, že společnost Özkan Demir nenakupovala kyslík a dusík z důvodu odlišného výrobního procesu.

(22) Společnost Longteng tvrdila, že průměrná dovozní cena argonu v Turecku je uměle nadsazená, a navrhla použít skutečné náklady na argon vykázané společností Özkan Demir nebo přesunout tento výrobní faktor pod „spotřební materiál“. Společnost Özkan Demir však neposkytla žádné informace týkající se kyslíku a dusíku. Vzhledem k reprezentativním objemům dovozu argonu do Turecka rovněž neexistoval žádný objektivní důvod považovat tyto ceny za nereprezentativní nebo považovat argon za spotřební materiál.

(23) Z tohoto důvodu byla tvrzení týkající se výrobních faktorů zamítnuta.

([4]) Dostupné na adrese https://oec.world/en/profile/bilateral-product/nitrogen/reporter/sgp a https://oec.world/en/profile/bilateral-product/oxygen/reporter/sgp konzultováno dne 15. září 2023.

([5]) Vápenec, kyslík a dusík.

(24) Po poskytnutí konečných informací společnost Longteng tvrdila, že referenční hodnoty použité při stanovení běžné hodnoty pro vápenec, dusík a kyslík se výrazně lišily od jejích vlastních jednotkových nákladů. Společnost Longteng dále navrhla použít jako referenční hodnotu pro vápenec dovozní cenu v Brazílii, zatímco pro dusík a kyslík uvedla jako referenční hodnoty ceny z největší vyvážející země.

(25) Komise tato tvrzení zamítla s odůvodněním, že společnost Longteng nepředložila důkazy, které by umožnily jednoznačně prokázat, že její hodnoty dotčených výrobních faktorů byly nezkreslené ve smyslu čl. 2 odst. 6a druhého pododstavce základního nařízení. Jakýkoli argument založený na srovnání s hodnotami, které jsou zkreslené, je nepoužitelný. Kromě toho, pokud jde o alternativní referenční hodnoty navržené společností Longteng, Komise uvedla, že Brazílie neměla dovoz dusíku a kyslíku v dostatečně reprezentativním množství, zatímco, jak je vysvětleno v 90. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a ve 22. bodě odůvodnění výše, Komise zvolila Malajsii jako jedinou reprezentativní zemi, která měla reprezentativní množství pro všechny tři dotčené výrobní faktory. Proto nebyl takový zdroj považován za vhodný. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.1.2.3.2. Prodejní, správní a režijní náklady a zisk

(26) Společnost Longteng tvrdila, že některé nákladové prvky „nákladů na marketing, prodej a distribuci“, jako je přepravné, vývoz, doprava a provize z prodeje, by neměly být zahrnuty do výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů zastupující společnosti, protože běžná hodnota musí být vypočtena na základě ceny ze závodu.

(27) Komise přezkoumala účetní závěrku tureckého výrobce, přijala tvrzení společnosti Longteng a předmětné náklady z výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů odstranila. V rozporu s tím, co bylo uvedeno ve 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byly tyto finanční údaje získány z finančního výkazu společnosti, který je veřejně dostupný na internetových stránkách společnosti.

(28) Souběžně s tím však Komise rovněž zjistila, že prozatímní prodejní, správní a režijní náklady a zisková rozpětí tureckého výrobce nebyly vypočteny správně, neboť některé položky byly zahrnuty/vyloučeny pro účely výpočtu rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů, avšak nikoli pro účely výpočtu ziskového rozpětí, což vedlo k nesouladu ve výpočtech těchto rozpětí. Spolupracujícímu vyvážejícímu výrobci v ČLR byly sděleny podrobné korekce. Procentní podíly prodejních, správních a režijních nákladů a zisku byly v důsledku toho přepočítány a výsledkem byly procentní podíly ve výši 13,3 % a 16,9 % nezkreslených celkových výrobních nákladů.

(29) Po poskytnutí konečných informací společnost Longteng tvrdila, že Komise při výpočtu ziskového rozpětí reprezentativní společnosti chybně zahrnula do výpočtu zisku náklady na dopravu, které byly z prodejních, správních a režijních nákladů odstraněny. Společnost Longteng dále tvrdila, že stanovený poměr prodejních, správních a režijních nákladů a zisku nelze v ocelářském průmyslu považovat za realistický.

(30) Komise toto tvrzení zamítla, protože neexistovaly žádné důvody pro to, aby se při výpočtu poměru zisku nezohledňovaly řádky „ostatní příjmy/výdaje z hlavní činnosti“ a „finanční příjmy/výdaje“, protože tyto položky byly zohledněny při výpočtu celkové částky prodejních, správních a režijních nákladů. Zohlednění či nezohlednění těchto položek při výpočtu zisku a prodejních, správních a režijních nákladů nemá žádný dopad na konečné stanovení dumpingu, protože jakékoli zvýšení/snížení prodejních, správních a režijních nákladů se projeví odpovídajícím snížením/zvýšením ziskového rozpětí.

(31) Po poskytnutí konečných informací společnost Longteng tvrdila, že Komise měla z výpočtu prodejního, správního a režijního rozpětí odstranit kurzové příjmy a výdaje, protože vyplývají z vysokých výkyvů v hodnotě turecké liry během období šetření.

(32) V tomto ohledu se Komise domnívala, že při výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů se obvykle berou v úvahu devizové příjmy a výdaje za předpokladu, že tyto výdaje souvisejí s výrobkem, který je předmětem šetření. Navíc, pokud by tyto náklady byly vyloučeny, zvýšily by odpovídajícím způsobem použitelné ziskové rozpětí, což by nemělo žádný vliv na kombinovanou úroveň prodejních, správních a režijních nákladů a zisku. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(33) Společnost Longteng rovněž tvrdila, že Komise neměla upravit procento zisku po odečtení nákladů na dopravu, jak požadovala společnost Longteng a jak je uvedeno v 29. bodě odůvodnění. Rovněž tvrdila, že použité procentní podíly prodejních, správních a režijních nákladů a zisku nelze pro ocelářský průmysl považovat za realistické.

(34) Komise měla za to, že výpočty byly provedeny v souladu se standardní praxí Komise a argumenty uvedené společností Longteng nezavdaly žádný platný důvod pro jiný postup. Komise měla za to, že údaje předložené společností Longteng se netýkaly reprezentativní země, a proto nemohly být při tomto šetření zohledněny. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.1.2.3.3. Energie

(35) Po poskytnutí prozatímních informací Komise zjistila, že nárůst cen elektřiny a zemního plynu v Turecku předstihl míru inflace v Turecku. Turecký statistický úřad navíc nezveřejnil informace o cenách elektřiny a zemního plynu ve druhé polovině roku 2022. Komise se proto rozhodla použít nezkreslené náklady na elektřinu a zemní plyn v Malajsii. Malajsie je totiž zemí s podobnou úrovní hospodářského rozvoje jako ČLR a její údaje byly použity rovněž k výpočtu referenční hodnoty pro kyslík, dusík a vápenec. Kromě toho byla použita jako reprezentativní země rovněž v jiných podobných šetřeních.

(36) Ceny elektřiny v Malajsii byly veřejně k dispozici na internetových stránkách elektroenergetické společnosti TNB ([6]). Komise použila sazby platné pro zákazníky v kategorii „střední napětí“. Ceny zemního plynu v Malajsii byly veřejně dostupné na internetových stránkách energetické komise ([7]). Komise použila sazby zemního plynu platné pro průmyslové uživatele ve čtvrtém čtvrtletí roku 2021 a zvolila spotřebitelské pásmo v souladu se spotřebou zemního plynu žadatele.

Energie			
Elektřina		Tenaga Nasional – malajsijská cena elektřiny pro průmyslové uživatele	0,51 CNY/kWh
Zemní plyn		Energetická komise – cena plynu pro průmyslové uživatele	2,02 CNY/m^3

3.1.3. *Výpočet*

(37) S výjimkou změn popsaných ve 26. až 36. bodě odůvodnění Komise počtně zjistila běžnou hodnotu, jak je uvedeno ve 110. až 114. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.4. *Vývozní cena*

(38) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny jsou uvedeny ve 115. a 116. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.1.5. *Srovnání*

(39) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny ve 117. a 118. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

([6]) K dispozici na adrese https://www.tnb.com.my/commercial-industrial/pricing-tariffs1 (naposledy zobrazeno 15. září 2023).
([7]) K dispozici na adrese https://www.st.gov.my/en/web/consumer/details/2/10 (naposledy zobrazeno dne 15. září 2023).

3.1.6. *Dumpingová rozpětí*

(40) Na základě závěrů týkajících se tvrzení společnosti Longteng popsaných ve 23. a 27. bodě odůvodnění a zjištění popsaných v 28. a 36. bodě odůvodnění Komise dumpingová rozpětí revidovala.

(41) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny zahrnující náklady, pojištění a přepravné (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23 %
Všechny ostatní společnosti	23 %

3.2. **Turecko**

(42) Po poskytnutí prozatímních informací obdržela Komise od turecké vlády a společnosti Özkan Demir písemné připomínky, které se týkaly zjištění o prozatímním dumpingu. Po poskytnutí konečných informací obdržela Komise od turecké vlády a společnosti Özkan Demir písemné připomínky.

3.2.1. *Běžná hodnota*

(43) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 122. až 133. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(44) Po poskytnutí prozatímních informací společnost Özkan Demir v souvislosti se svými podpůrnými tvrzeními podrobně popsanými níže v 74. bodě odůvodnění uvedla, že „test běžného obchodního styku" měl být prováděn čtvrtletně. Společnost Özkan Demir toto tvrzení odůvodnila podstatným zvýšením výrobních nákladů, které se v období šetření více než zdvojnásobily. Dle vysvětlení společnosti Özkan Demir to vedlo k tomu, že některé transakce byly považovány za ztrátové, zatímco ve skutečnosti byly čtvrtletně ziskové. Společnost Özkan Demir rovněž tvrdila, že když Komise v minulosti narazila na značné rozdíly ve výrobních nákladech, provedla měsíční nebo čtvrtletní výpočet dumpingu. Na podporu svých tvrzení odkázala společnost Özkan Demir na zprávu panelu ve věci Dominikánská republika – antidumpingová opatření týkající se ocelových tyčí (Kostarika) ([8]).

(45) Komise na začátku konstatovala, že ze znění čl. 2 odst. 4 základního nařízení nijak nevyplývá povinnost uplatňování čtvrtletních údajů o výrobních nákladech. Ustanovení čl. 2 odst. 4 totiž odkazuje na „vážené průměrné náklady na jednotku za období šetření" jako na přiměřenou dobu pro určení, zda ceny umožňují pokrýt náklady. Komise se domnívala, že použití ročních výrobních nákladů je obecně přijímané a zdá se být ve většině případů vhodné, jelikož odstraňuje extrémy a krátkodobé výkyvy nákladů i cen. V praxi mnoha orgánů provádějících šetření je to dokonce normou. Odchylka od použití ročních průměrných nákladů se uplatňuje pouze za zcela mimořádných okolností. Komise toto tvrzení pečlivě zvážila, aby posoudila, zda existují důvody odchýlit se od metody provádění testu běžného obchodního styku na základě průměrných ročních výrobních nákladů. Dospěla však k závěru, že v tomto případě žádné mimořádné okolnosti nenastaly.

(46) Za prvé, společnost Özkan Demir vysvětlila, že výrobek, který je předmětem šetření, nevyrábí nepřetržitě. Během období šetření byly ve skutečnosti měsíce, kdy výroba neprobíhala vůbec. Použití relativně krátkých časových intervalů (tři měsíce v případě čtvrtletí) by v takové situaci nevedlo k průměrnému výsledku, který by přesně odrážel náklady za dotčené období. Jinými slovy, vzhledem k tomu, že v některých čtvrtletích nebudou k dispozici údaje o výrobě nejméně po třetinu příslušného období, nebude získaný průměr přesně odrážet příslušné náklady v průběhu celého čtvrtletí. V takovém případě je vhodnější rozšířit zaměření na delší období jednoho roku, protože roční průměr přesněji vyjadřuje náklady na výrobu v tomto období.

([8]) DS605: Dominican Republic – Anti-dumping Measures on Corrugated Steel Bars (Dominikánská republika – antidumpingová opatření týkající se tyčí z vlnité oceli).

(47) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir tvrdila, že upřednostnění ročního výpočtu před čtvrtletním výpočtem při absenci výroby v maximálně třetině příslušného období je neopodstatněné, protože absence výroby v daných měsících přetrvává. Jak je uvedeno ve 46. bodě odůvodnění, Komise se domnívala, že použití ročních průměrných výrobních nákladů umožňuje zohlednit příslušné náklady v průběhu celého roku, čímž se snižuje dopad související s absencí výroby v daných obdobích. Jinými slovy, průměr za rok, i kdyby údaje o nákladech za některé měsíce v průběhu roku chyběly, přesněji odráží náklady na výrobu v období, na které se vztahuje. Společnost Özkan Demir nepředložila žádné důkazy o opaku. To zjevně neplatí pro průměr za čtvrtletí, kdy nejsou k dispozici údaje o nákladech za celou třetinu tohoto čtvrtletí. Proto v případě čtvrtletí, kdy chyběla třetina údajů o výrobních nákladech, nepovažovala Komise průměrné výrobní náklady za reprezentativní pro období, na které se měly vztahovat. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir neuvedla žádné argumenty ani řešení, které by tento zjevný nedostatek čtvrtletní metody v tomto konkrétním případě řešily. Komise dále zjistila, že u několika typů výrobků existuje nesoulad mezi čtvrtletími, kdy byly určité modely vyrobeny, a čtvrtletími, kdy byly prodávány na domácím trhu. Proto by v případě přijetí čtvrtletního přístupu nebylo možné u těchto typů výrobku provést test běžného obchodního styku podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Je to proto, že za některá čtvrtletí, kdy probíhal prodej, by nebyly k dispozici vůbec žádné údaje o nákladech. Jinými slovy, čtvrtletní přístup by vedl nejen k nereprezentativním hodnotám, pokud by byl posuzován obecně, ale u konkrétních typů výrobků by neumožňoval srovnání ceny platné v daném čtvrtletí s odpovídajícími náklady ve stejném čtvrtletí. Na tomto základě bylo potvrzeno, že použití ročních průměrných výrobních nákladů pro každý model umožní zohlednit příslušné náklady v průběhu celého roku a bude vhodným základem pro roční výpočet dumpingu. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(48) Za druhé, údaje poskytnuté společností Özkan Demir neumožňují stanovit přesné a ověřené prodejní, správní a režijní náklady za každé čtvrtletí, neboť tyto informace byly předloženy pouze na ročním základě a za celé období šetření. Proto nebyly k dispozici žádné čtvrtletní údaje, které by umožnily čtvrtletní výpočet dumpingu nebo test běžného obchodního styku s použitím odpovídajících informací týkajících se každého čtvrtletí, pokud jde o prodejní, správní a režijní náklady.

(49) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir tvrdila, že prodejní, správní a režijní náklady v průběhu období šetření nekolísaly, a na podporu svého tvrzení odkázala na procentní podíly prodejních, správních a režijních nákladů platné v roce 2021 a v období šetření. Společnost Özkan Demir rovněž tvrdila, že Komise tyto informace nepožadovala, když si vyžadovala měsíční výrobní náklady.

(50) V tomto ohledu se Komise domnívala, že společnost Özkan Demir měla při žádosti o provedení čtvrtletních výpočtů dumpingu poskytnout všechny relevantní informace, které by Komisi umožnily tyto výpočty provést. Vzhledem k absenci těchto informací nebyla Komise schopna posoudit výši prodejních, správních a režijních nákladů použitelných v jednotlivých čtvrtletích. Kromě toho společnost Özkan Demir při předkládání svých připomínek k poskytnutí konečných informací neuvedla ani prodejní, správní a režijní náklady na čtvrtletní bázi. Pokud jde o údaje o prodejních, správních a režijních nákladech za rok 2021 a za období šetření, Komise poznamenala, že ačkoli se použitelné procentní podíly mohou zdát podobné, nevztahují se k jednotlivým čtvrtletím období šetření, a neposkytují tedy analytický pohled na kolísání těchto hodnot v průběhu období šetření. Kromě toho lze vzhledem k nepravidelnému kolísání kurzu turecké liry vůči euru a americkému dolaru během období šetření očekávat, že prodejní, správní a režijní náklady, které se z velké části skládají z devizových zisků a ztrát, se nevyvíjely rovnoměrně. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(51) A konečně, jak je rovněž uvedeno v 77. bodě odůvodnění, prodej na domácím trhu nebyl soustředěn do určitého období, ale byl rovnoměrně rozložen do jednotlivých čtvrtletí období šetření, přičemž největší objemy prodeje se uskutečnily ve třetím čtvrtletí období šetření. Prodej na vývoz se řídil stejným modelem, takže prodej výrobku, který je předmětem šetření, byl rovnoměrně rozložen na domácím i vývozním trhu, což umožnilo spravedlivé srovnání prodeje na domácím trhu a prodeje na vývoz za stejné období.

(52) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir uvedla, že prodej na domácím trhu se soustředil do čtvrtého čtvrtletí roku 2021, zatímco prodej na vývoz se soustředil do prvního čtvrtletí roku 2022. Metodika společnosti Özkan Demir však byla chybná, protože vycházela z data objednávky, nikoli z data faktury. Pokud by Komise provedla čtvrtletní výpočet dumpingu, použila by k rozlišení prodeje podle čtvrtletí datum vystavení faktury. Proto je třeba analyzovat strukturu obchodu rozdělením prodejů podle čtvrtletí v závislosti na datu fakturace. Lze přitom konstatovat, že nejvyšší objemy prodeje se uskutečnily ve třetím čtvrtletí období šetření, a to jak v případě prodeje na domácím trhu, tak v případě prodeje na vývoz. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(53) Komise dále poznamenala, že se Dominikánská republika proti zprávě panelu, kterou zmínila společnost Özkan Demir, odvolala, a orgán WTO pro řešení sporů ji proto nepřijal. Fakta jsou v tomto případě navíc odlišná. Během šetření ve sporu DS605 bylo z výpočtu běžné hodnoty vyloučeno více než 50 % prodejů. Ve sporu DS605 se navíc zvýšení nákladů týkalo pouze jedné (hlavní) suroviny, zatímco v tomto případě se jednalo o kombinaci zvýšení výrobních nákladů, inflace a devalvace měny. Naproti tomu v případě společnosti Özkan Demir bylo shledáno, že velká většina domácího prodeje (zhruba [70–65 %] objemu prodeje) probíhala v běžném obchodním styku, a proto byla použita při výpočtu běžné hodnoty. Je tomu tak proto, že v tomto případě Komise rovněž dospěla k závěru, že prodej společnosti Özkan Demir se nesoustředil na konkrétní čtvrtletí, ale byl rozložen do celého období šetření.

(54) Pro účely čl. 2 odst. 4 základního nařízení je důležité aby prodejní ceny umožňovaly návratnost nákladů a vedly k udržitelné ziskovosti v přiměřené lhůtě; ziskovost k určitému okamžiku je méně důležitá.

(55) V tomto ohledu, s ohledem na příslušnou přijatou judikaturu WTO, Komise připomněla, že panel ve sporu ES – Losos (Norsko) výslovně uznal, že „zjištění prodeje uskutečněného za ceny vyšší než vážené průměrné náklady za období šetření by postačovalo jako důkaz toho, že veškeré prodeje, u nichž není zjištěno, že by byly vyšší než vážené průměrné náklady za období šetření, neumožňují návratnost nákladů v přiměřené lhůtě“. ([9]) Panel se rovněž zabýval významem pojmů „v době prodeje“ a v bodě 7.243 uvedl, že „článek 2.2.1 [antidumpingové dohody] nevysvětluje, co se rozumí cenami, „které jsou nižší než náklady za jednotku v době prodeje“. V tomto ohledu vidíme podobnost mezi první a druhou větou článku 2.2.1. Ačkoli obě věty předpokládají výpočet jednotkových nákladů za určité časové období, ani jedna z nich přesně nespecifikuje, o jaké časové období by se mělo jednat. Je pravda, že druhá věta jde dále než věta první, neboť předpokládá posouzení nákladů „v době prodeje“. Podle našeho názoru to však znamená pouze to, že příslušné časové období musí zahrnovat „dobu prodeje“. Bylo by tedy zcela v souladu s druhou větou čl. 2.2.1, kdyby orgán provádějící šetření vypočítal jednotkové náklady „v době prodeje“ za konkrétní den prodeje nebo jako průměr včetně tohoto dne za týden, měsíc nebo období šetření. Panel dále rozvedl své úvahy v poznámce pod čarou č. 417, kde uvedl: „V tomto ohledu považujeme za významné, že zatímco tvůrci antidumpingové dohody použili v čl. 2.4.1 slova „den prodeje“, v druhé větě čl. 2.2.1 se rozhodli použít „dobu prodeje“. Podle našeho názoru tento rozdíl podporuje názor, že „doba prodeje“, která je uvedená v druhé větě článku 2.2.1, nemusí být nutně „dnem prodeje“ a může zahrnovat i jiná „časová“ období.“

(56) Komise rovněž konstatovala, že posouzení ziskovosti domácího prodeje na čtvrtletním nebo ročním základě nemá žádný vliv na významný podíl domácího prodeje, jak je vysvětleno v 81. bodě odůvodnění níže.

(57) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir znovu odkázala na zprávu panelu ve sporu DS605. Jak již bylo zmíněno v 52. bodě odůvodnění, Dominikánská republika se proti zprávě panelu odvolala, a orgán WTO pro řešení sporů ji proto nepřijal. V každém případě, jak je uvedeno v 46. až 48. bodě odůvodnění, v případě společnosti Özkan Demir nebyl spolehlivý čtvrtletní výpočet z velmi specifických důvodů, které se týkaly údajů společnosti za období šetření, možný. S ohledem na výše uvedené úvahy Komise žádost o provádění čtvrtletního testu běžného obchodního styku zamítla.

([9]) DS337: Evropská společenství – Antidumpingové opatření vztahující se na chovného lososa původem z Norska, bod 7.275.

3.2.2. *Vývozní cena*

(58) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny ve 134. a 135. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.2.3. *Srovnání*

(59) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny ve 136. až 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(60) Po vyhlášení prozatímního nařízení se společnost Özkan Demir vyjádřila k použití směnného kurzu platného k datu objednávky pro přepočet běžné hodnoty a vývozní ceny na turecké liry (TRY) v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení.

(61) Vzhledem k výrazné devalvaci turecké liry v průběhu období šetření a vzhledem k tomu, že věcné podmínky prodeje byly vypořádány v okamžiku objednávky, jak je vysvětleno ve 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, použila Komise při přepočtu ceny domácího prodeje i prodeje na vývoz z eura a USD na TRY podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení směnný kurz platný v okamžiku objednávky (a nikoli k datu vystavení faktury).

(62) Společnost Özkan Demir tvrdila, že Komise měla uplatnit přepočet měny k datu vystavení faktury. Tvrdila, že věcné prodejní podmínky nebyly v době objednávky stanoveny, neboť některé faktury se týkaly množství, která byla mimo rozmezí tolerance (+/– 5 nebo 10 %) uvedené v objednávce. Komise však uvedla, že žádný z prodejů vybočujících z rozmezí tolerance nebyl zákazníky napaden, přičemž poukázala na skutečnost, že tolerance na rozdíl od základního množství a jednotkové ceny k takovým věcným prodejním podmínkám nepatří. Kromě toho, jak je uvedeno ve 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, z analýzy konkrétních praktik tureckého vyvážejícího výrobce vyplynulo, že věcné prodejní podmínky včetně množství a ceny byly vypořádány v době objednávky.

(63) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir zopakovala své tvrzení, že Komise měla uplatnit přepočet měny k datu vystavení faktury. Společnost Özkan Demir zejména tvrdila, že věcné prodejní podmínky a zejména konečné množství a cena byly stanoveny v okamžiku vystavení faktury. Rovněž tvrdila, že Komise připustila, že přípustné odchylky nepředstavují věcné prodejní podmínky, ale přesto si jako určující faktor pro stanovení věcných prodejních podmínek vybrala objednávku, v níž se množství řídí převážně přípustnou odchylkou.

(64) Komise uvedla, že používání přípustné odchylky je obecnou praxí při prodeji nejen hlavičkového plochého profilu, ale i ocelových výrobků obecně. Společnosti v tomto odvětví se při objednávce dohodnou na množství a jednotkových cenách. Skutečnost, že se používají přípustné odchylky, je příznačná pro odvětví oceli, kde se objednávají přibližná množství s použitím přípustných odchylek, které odrážejí neschopnost výrobců dodat přesná množství vzhledem k povaze výrobku. Použití těchto přípustných odchylek nemá vliv na skutečnost, že věcné prodejní podmínky, tj. množství a jednotkové ceny, jsou stanoveny v okamžiku objednávky. Toto vyvrácení potvrzuje i skutečnost, že žádný z prodejů mimo přípustné odchylky nebyl zákazníky zpochybněn, jak je uvedeno v 62. bodě odůvodnění. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(65) Společnost Özkan Demir rovněž tvrdila, že Komise dostatečně neodůvodnila, proč se odchýlila od své standardní praxe a pro účely přepočtu použila datum objednávky namísto data vystavení faktury. Komise byla toho názoru, že byly uvedeny dostatečné důvody pro danou úpravu v podobě odkazu na okamžik stanovení věcných prodejních podmínek, na devalvaci turecké liry a na dopad cen a srovnání cen. Domácí prodej i prodej v EU je sice oceňován v cizí měně, avšak časový rozdíl mezi datem objednávky a datem vystavení faktury se u jednotlivých transakcí liší a u prodeje v EU je v průměru delší než u domácího prodeje. Kolísání směnného kurzu tedy může ovlivnit srovnání cen, a v rámci spravedlivého srovnání je nutné, aby bylo pro přepočet měny na turecké liry použito datum prodeje.

(66) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir zopakovala své tvrzení, že Komise neunesla důkazní břemeno pro provedení úpravy a neprokázala dopad změny směnného kurzu na ceny a srovnatelnost cen. Komise nejprve uvedla, že úpravou stanovenou v čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení je přepočet měny, který umožňuje výpočet dumpingu, kdy je třeba porovnat hodnoty nákladů a cen v různých měnách. Společnost Özkan Demir nezpochybňuje potřebu této úpravy. V rámci této úpravy má Komise zvolit datum pro přepočítací koeficient. Podle čl. 2 odst. 10 písm. j) „[lze použít i datum] objednávky nebo potvrzení objednávky, jestliže jsou tyto doklady pro zjištění věcných prodejních podmínek vhodnější." Jak je vysvětleno výše a ve 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v tomto konkrétním případě stanoví věcné prodejní podmínky vhodněji objednávka. Společnost Özkan Demir tuto skutečnost ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací nevyvrátila. Komise uvedla, že během období šetření došlo k devalvaci turecké liry vůči euru přibližně o 74 %. Komise rovněž zjistila, že časová prodleva mezi datem objednávky a datem vystavení faktury se značně liší: v rozmezí od 0 do 266 dnů u domácího prodeje a od 20 do 219 dnů u prodeje do EU. To znamená, že pokud by byl použit směnný kurz z data vystavení faktury, byly by věcné prodejní podmínky (např. ceny) stanovené v době vystavení objednávky zkresleny významným rozdílem ve směnném kurzu, který vznikl mezi tímto datem a datem vystavení faktury v důsledku devalvace turecké liry. Komise rovněž uvedla, že společnost Özkan Demir používala zahraniční měny pro prodej na domácím trhu i prodej na vývoz, což ukazuje, že předpokládala silné výkyvy v hodnotě své domácí měny ve srovnání se zahraničními měnami. Společnost tedy sama zmírňovala dopady devalvace na cenu dohodnutou v okamžiku objednávky a na příjem, který by dohodnutá cena mohla zajistit při fakturaci. Jinými slovy, společnost Özkan Demir sama použila mechanismy založené na měně, aby zabránila narušení cen dohodnutých v nákupních objednávkách v důsledku devalvace turecké domácí měny.

(67) Po poskytnutí konečných informací se společnost Özkan Demir odvolala na minulé šetření ([10]), kdy dva turečtí vývozci žádali o úpravu přepočtu měny podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, a tvrdila, že Komise při „provádění" úpravy přepočtu měny používá nižší důkazní standard. Na základě skutečností v tomto případě měla Komise za to, že prokázala, že existují dostatečné prvky odůvodňující použití data prodeje jako data směny deviz, jak je uvedeno ve 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a 61. až 66. bodě odůvodnění výše. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(68) Společnost Özkan Demir dále tvrdila, že použití data objednávky vedlo ke změně období šetření a k použití neúplného souboru údajů. Komise s tím nesouhlasila a domnívala se, že období šetření zůstalo beze změny. Uvedené období šetření bylo důsledně uplatňováno při stanovení výpočtu dumpingu a jeho založení na úplném souboru transakcí s datem vystavení faktury v období šetření. Použití data objednávky bylo striktně omezeno na úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení.

(69) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir zopakovala své tvrzení, že Komise použila neúplné soubory údajů, protože datum prodeje se změnilo z data vystavení faktury na datum objednávky. Vzhledem k tomu, že v tomto bodě nebyly předloženy nové údaje, odkázala Komise na 68. bod odůvodnění, který vyvrací tvrzení společnosti Özkan Demir.

(70) Společnost Özkan Demir se ve svých připomínkách rovněž odvolávala na pokyny obsažené v antidumpingovém dotazníku určeném společnosti Özkan Demir a tvrdila, že jí bylo uloženo „použít datum faktury jako datum prodeje pro určení, který prodej spadá do období šetření", a uvedla, že použití data objednávky při výpočtu bylo v rozporu s těmito pokyny a vedlo ke změně souboru údajů. Ve stejném ohledu společnost Özkan Demir odkázala na spor Dominikánská republika – antidumpingová opatření týkající se tyčí z vlnité oceli (Kostarika) ([11]), kde EU uvedla, že „orgány provádějící šetření by měly porovnávat vývozní a domácí ceny spadající do stejného [období šetření] a na základě stejných kritérií (např. datum vystavení faktury)". V tomto ohledu se odkazuje na 68. bod odůvodnění, který potvrzuje použití data vystavení faktury pro vymezení období šetření pro prodej na domácím trhu i prodej na vývoz, ale používá datum objednávky jako způsob úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

([10]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1100 ze dne 5. července 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (Úř. věst. L 238, 6.7.2021, s. 32)

([11]) Zpráva panelu, Dominikánská republika – antidumpingová opatření týkající se tyčí z vlnité oceli, WT DS605/R, příloha C-4 Komplexní shrnutí argumentů Evropské unie.

(71) Vzhledem k tomu, že veškerý prodej na vývoz do EU a většina domácího prodeje se uskutečnila v eurech, společnost Özkan Demir uvedla, že výpočty dumpingového rozpětí by bylo možno provádět v eurech, aby se zabránilo jakémukoli účinku souvisejícímu s přepočtem měny. Společnost Özkan Demir uvedla, že základní nařízení neobsahuje žádnou zmínku o měně použité pro výpočet dumpingového rozpětí. Komise se však domnívala, že tato metodika by vyžadovala rovněž přepočet výrobních nákladů a prodejní ceny některých domácích prodejů na eura. Z tohoto důvodu bylo považováno za vhodné provést výpočty dumpingu v měně vyvážející země.

(72) Na tomto základě byla tvrzení společnosti Özkan Demir zamítnuta.

(73) Žadatel tvrdil, že jako základ pro přepočet měny by mělo být použito datum nabídky (které předchází datu objednávky). Ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení však takový základ pro přepočet nestanoví. Důležitější však je, že nabídku nelze považovat za dohodu o věcných prodejních podmínkách. Tvrzení žadatele bylo proto zamítnuto.

(74) Společnost Özkan Demir předložila některá podpůrná tvrzení pro případ, že by Komise zamítla její tvrzení týkající se použití data objednávky pro účely úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení.

(75) První podpůrné tvrzení se týkalo vyloučení transakcí s datem objednávky mimo období šetření. Podle názoru Komise by tato metodika znamenala, že by nebyl zohledněn významný počet transakcí, které byly fakturovány v období šetření. Období šetření a související transakce nebylo možno v průběhu šetření měnit, což společnost Özkan Demir ve svém podání rovněž oprávněně připomněla. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(76) Druhé podpůrné tvrzení spočívalo ve čtvrtletním provádění výpočtu dumpingu.

(77) Společnost Özkan Demir toto tvrzení odůvodnila zaprvé vysokou devalvací a hyperinflací v Turecku během období šetření. Komise však konstatovala, že neexistuje žádný podstatný rozdíl ve struktuře domácího prodeje a prodeje na vývoz, který by odůvodňoval čtvrtletní provádění výpočtů. Prodej na domácím trhu i prodej na vývoz totiž byly rovnoměrně rozloženy mezi jednotlivá čtvrtletí, přičemž nejvyšších objemů prodeje jak na domácím, tak na vývozním trhu bylo dosaženo během třetího čtvrtletí období šetření. Přestože se nutně musí vyskytovat rozdíly v rozložení domácího prodeje a prodeje na vývoz, Komise může upustit od ročního přístupu a provádět čtvrtletní výpočty namísto ročních výpočtů pouze ve výjimečných situacích. Žádná taková výjimečná situace však nebyla pozorována, a tento argument proto nemohl vést ke změně metodiky.

(78) Po poskytnutí konečných informací společnost Özkan Demir zopakovala stejná tvrzení jako v 75. a 76. bodě odůvodnění. Vzhledem k tomu, že v tomto bodě nebyly předloženy nové údaje, odkázala Komise na 77. bod odůvodnění, který vyvrací tvrzení společnosti Özkan Demir.

(79) Kromě toho společnost Özkan Demir před poskytnutím prozatímních informací ve své odpovědi na druhé písemné upozornění na nedostatky výslovně uvedla, že měsíční výpočet nemusí být v tomto případě vhodný. Komise nechápe, proč by čtvrtletní výpočet dumpingu měl být přesnější než měsíční výpočet dumpingu, který společnost odmítla. Měsíční výpočet by totiž měl alespoň teoreticky ještě více neutralizovat účinky výrazného zvýšení nákladů v období šetření a/nebo vysoké inflace a devalvace turecké liry. Pro Komisi nemůže platit povinnost odchýlit se od standardní metodiky v souladu se základním nařízením, kdykoli vyvážející výrobce požádá o jinou metodiku, která by zlepšila jeho dumpingové rozpětí.

(80) Rovněž, jak již bylo uvedeno výše v 77. bodě odůvodnění, domácí i vývozní prodej byly rovnoměrně rozloženy do jednotlivých čtvrtletí, přičemž nejvyšších objemů prodeje jak na domácím, tak na vývozním trhu bylo dosaženo během třetího čtvrtletí období šetření. Z toho vyplynulo, že bylo provedeno spravedlivé srovnání prodejů uskutečněných ve stejnou dobu v co nejtěsnějším časovém sledu v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Skutečnost, že procentní podíly objemu prodeje na vývoz a domácího prodeje u určitých typů výrobků se podle tvrzení společnosti Özkan Demir v jednotlivých čtvrtletích mírně lišily, na tomto závěru nic nemění. Rovněž z teoretických příkladů, které uvádí společnost Özkan Demir ([12]), skutečně vyplývá, že rozdíly v načasování prodejů jsou sice relevantní, ale jinak se jedná jen o zjednodušení skutečnosti, protože například není zohledněna devalvace turecké liry ve vztahu k euru.

(81) Kromě toho by čtvrtletní provádění výpočtu dumpingu představovalo jen velmi omezené řešení obavy společnosti Özkan Demir z toho, že domácí prodej bude považován za ztrátový, zatímco při použití čtvrtletních nebo měsíčních výpočtů byl v určitém okamžiku ve velmi omezené míře ziskový. I kdyby Komise prováděla výpočet dumpingu čtvrtletně, podíl domácího prodeje, který by byl považován za ziskový, by se ve srovnání s ročními výpočty dumpingu nijak výrazně nezvýšil (méně než 100 %).

(82) Komise proto po zvážení všech okolností dospěla k závěru, že v tomto případě neexistují dostatečné důvody pro to, aby se odchýlila od ročního výpočtu dumpingu a začala používat jinou metodu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(83) Zadruhé, poslední podpůrné tvrzení se týkalo toho, že Komise údajně měla přepočítat náklady na povolenky zaúčtované v tureckých lirách, které se týkaly především nákladů na dopravu, tak, že by v souladu s výpočtem hodnoty prodejů použila směnný kurz platný k datu objednávky, a nikoli k datu vystavení faktury. Komise konstatovala, že použití data objednávky se týkalo úpravy kvůli měnovým přepočtům podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, zatímco úpravy týkající se nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady se řídí čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení, podle něhož se vzniklé náklady použijí. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.2.4. *Dumpingové rozpětí*

(84) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny zahrnující náklady, pojištění a přepravné (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
Všechny ostatní společnosti	13,6 %

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(85) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 143. až 145. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. **Spotřeba v Unii**

(86) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 146. až 149. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

([12]) Strany 21 a 22 podání ze dne 27. července 2023.

4.3. **Dovoz z dotčených zemí**

4.3.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí*

(87) Turecká vláda tvrdila, že kontrola dovozu by měla být prováděna zvlášť pro každou dotčenou zemi. Podle turecké vlády provedla Komise kumulativní analýzu dovozu, „aby mohla určit nárůst dovozu a přijmout příslušné opatření". Turecká vláda dále tvrdila, že zvýšení podílu dotčených zemí na trhu o 4 % nepředstavuje významný nárůst dovozu, jak je uvedeno v antidumpingové dohodě WTO.

(88) Rozhodnutí Komise přezkoumat dovoz z Číny a Turecka kumulativně bylo v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení a s článkem 3.3 antidumpingové dohody WTO. Oba tyto články obsahují dvě podmínky, za nichž může Komise provést kumulativní posouzení: „a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 [základního nařízení a čl. 5 odst. 8 antidumpingové dohody WTO] a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný; b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným [domácím]výrobkem Unie.

(89) „Významné zvýšení dovozu", o kterém hovoří turecká vláda, není součástí těchto podmínek. Turecká vláda nezpochybnila splnění kterékoli z obou skutečností v projednávaném případě. Potvrdil se proto závěr uvedený ve 150. až 153. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že podmínky pro souhrnné posouzení byly splněny.

4.3.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(90) Jak je uvedeno výše v 87. bodě odůvodnění, turecká vláda tvrdila, že 4 % nárůst podílu dotčených zemí na trhu mezi rokem 2019 a obdobím šetření uvedený v tabulce 3 prozatímního nařízení nelze považovat za významný. Podle WTO by však slovo „významný" mělo být vykládáno tak, jak je definováno ve slovníku Oxford dictionary, tedy jako „pozoruhodný, důležitý, vlivný". Ustanovení čl. 3 odst. 2 antidumpingové dohody WTO (které odpovídá čl. 3 odst. 3 základního nařízení), odkazující na nutnost zkoumat, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu, navíc „nestanoví minimální hranici pro to, co lze považovat za „významné" zvýšení; to, zda je zvýšení „významné", závisí na konkrétních okolnostech daného případu" ([13]).

(91) V daném případě Komise považovala zvýšení o 4 % za významné, zejména s ohledem na mnohem vyšší zvýšení v předchozích letech dotčeného období. Jak je vysvětleno ve 157. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, nižší podíl na trhu v období šetření ve srovnání s roky 2020 a 2021 byl způsoben zvláštní situací na trhu Unie, která nebyla strukturální a po období šetření pravděpodobně nebude pokračovat. Komise proto toto tvrzení zamítla a potvrdila 154. až 157. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3.3. *Ceny dovozu z dotčených zemí, cenové podbízení a stlačování cen*

(92) Po vyhlášení prozatímního nařízení společnost Özkan Demir zpochybnila metodiku, kterou Komise použila pro výpočet cenového podbízení. Podle tohoto tvrzení provedla Komise „dvojitý přepočet" prodeje v EU tak, že převedla částky v eurech uvedené na fakturách společnosti Özkan Demir na turecké liry směnným kurzem platným k datu objednávky a poté je převedla zpět na eura jiným směnným kurzem, tj. kurzem platným v měsíci vystavení faktury. Komise tuto chybu uznala a provedla nezbytnou opravu tím, že pro výpočet dovozních cen použila částky v eurech uvedené na fakturách společnosti Özkan Demir (upravené o hodnotu CIF franko).

([13]) Zpráva panelu WT ve věci DS538 – Pákistán – BOPP Film (Spojené arabské emiráty), bod 7.263.

(93) V důsledku toho byla opravena rovněž průměrná dovozní cena Turecka v období šetření vykázaná v tabulce 4 prozatímního nařízení, jak je uvedeno v tabulce níže:

Tabulka 4

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2019	2020	2021	Období šetření
ČLR	[800–900]	[800–900]	[850–1 000]	[1 000–1 200]
Index	*100*	*95*	*108*	*133*
Turecko	[700–800]	[700–800]	[850–1 000]	[1 100–1 300]
Index	*100*	*92*	*119*	*157*

Zdroj: Spolupracující vyvážející výrobci

(94) Po této korekci se průměrné rozpětí cenového podbízení pro Turecko stalo *nepatrným*, přičemž rozpětí prodeje pod cenou pro Turecko činilo 15,41 %. Jak je uvedeno v oddíle 4.3.3 prozatímního nařízení, Komise zjistila existenci stlačení cen. V důsledku značného cenového tlaku způsobeného velmi vysokými objemy dumpingového dovozu na trh Unie bylo výrobnímu odvětví Unie zabráněno zvýšit v dotčeném období prodejní ceny, aby dosáhlo ziskové situace.

(95) Turecká vláda vznesla dotaz, zda Komise zohlednila zátěž, kterou pro dovážené hlavičkové ploché profily představují ochranná opatření zavedená proti výrobkům z oceli ([14]) včetně dotčeného výrobku během období šetření. V případě vyčerpání celní kvóty pro skupinu výrobků, která zahrnuje hlavičkové ploché profily, by dovozci museli dovozci zaplatit ochranná cla v hodnotě 25 % z dovozu nad rámec kvóty.

(96) Komise při analýze účinku ochranných cel zohlednila dočasnou povahu ochranných cel, jak je vysvětleno ve 252. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Kromě toho bylo zjištěno, že během období šetření byla uhrazena ochranná cla pouze za 18,5 % veškerého dovozu hlavičkových plochých profilů do Unie. Dostupné celní údaje za toto období však neumožňovaly rozlišovat mezi výrobkem, který byl předmětem šetření, a jinými hlavičkovými plochými profily, které zahrnovaly velikosti, na které se nevztahovala definice výrobku, který byl předmětem tohoto šetření. Avšak vzhledem k tomu, že tyto větší velikosti hlavičkových plochých profilů se v Unii nevyrábějí, je pravděpodobné, že tvořily větší část objemu dovozu než výrobek, který byl předmětem šetření. Potvrdily to informace poskytnuté během kontroly na místě u společnosti Fincantieri, která je spolupracujícím uživatelem v Unii.

(97) Vzhledem k tomu, že 1) více než 80 % dovážených hlavičkových plochých profilů z Turecka nepodléhalo ochrannému clu, 2) je pravděpodobné, že velká část hlavičkových plochých profilů, za něž byla uhrazena ochranná cla, nespadala do rozsahu tohoto šetření, 3) nebyly předloženy žádné důkazy o dopadu ochranných cel na vývozní ceny tureckých vyvážejících výrobců, a 4) ochranná cla jsou svou povahou dočasná, byla Komise toho názoru, že úprava cen CIF za účelem zohlednění ochranných cel není odůvodněná. Pokud jde o uplatňování ochranných cel na dovoz hlavičkových plochých profilů z ČLR, v žádném čtvrtletí v období šetření nedošlo k vyčerpání kvót.

([14]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/978 ze dne 23. června 2022, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2019/159 o zavedení konečného ochranného opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 167, 24.6.2022, s. 58).

(98) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda zopakovala své připomínky k zahrnutí ochranných opatření do výpočtu rozpětí újmy. Podle turecké vlády by zahrnutí ochranných opatření do výpočtu mohlo potenciálně snížit rozpětí újmy pod dumpingové rozpětí. Jak je však uvedeno v 96. až 97. bodě odůvodnění, během období šetření se ochranná opatření vztahovala pouze na omezený objem vývozu. Nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by se na takto omezený objem plně vztahovalo ochranné clo ve výši 25 %. Je proto nepravděpodobné, že by ochranné opatření mělo nějaký dopad na vývozní ceny.

(99) Kromě toho nebyly Komisi poskytnuty žádné důkazy o dopadu ochranných opatření na vývozní ceny. Po poskytnutí konečných informací turecká vláda tvrdila, že ani ona ani turečtí vývozci nemají informace o vlivu ochranných cel na ceny vývozců, protože tyto informace mají pouze dovozci. Tvrdila, že Komise by měla místo toho vycházet z dovozních transakcí a celních prohlášení. Ceny se nicméně stanovují mezi dodavatelem a zákazníkem. V případě, že by ochranná cla měla dopad na vývozní ceny, byla by tato otázka pravděpodobně součástí cenových jednání. Jejich vliv na vývozní ceny by tedy byl vyvážejícím výrobcům dobře znám. Žádný dovozce ani vyvážející výrobce však o takovou úpravu nepožádal a nebyl předložen ani žádný důkaz, který by bylo možné použít pro výpočet takové úpravy. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(100) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 164. až 167. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(101) Turecká vláda uvedla, že Komise „předpokládá, že úpadek společnosti Laminorul souvisí s nárůstem dovozu a s údajným dumpingem“, a že by Komise měla tyto příčiny úpadku společnosti Laminorul důkladně analyzovat. Kromě toho se turecká vláda dotázala, zda byly údaje společnosti Laminorul zohledněny z hlediska míry výroby, kapacity a využití kapacity.

(102) Komise nikdy nevyslovila žádné tvrzení ohledně příčin zániku společnosti Laminorul. Úpadek této společnosti byl totiž skutečností, která byla pouze jako taková vzata na vědomí. Jak bylo vysvětleno v 11. a 12. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, měla Komise za to, že společnost Laminorul byla v posuzovaném období součástí výrobního odvětví Unie, a proto tuto společnost zahrnula do svých údajů a analýzy.

(103) Jak je rovněž vysvětleno ve 12. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, účinek zahrnutí údajů společnosti Laminorul do analýzy byl výslovně zohledněn v několika oddílech prozatímního nařízení. Tak tomu bylo i v případě výroby a kapacity, kde Komise ve 169. a 170. bodě odůvodnění prozatímního nařízení prokázala, že bez zahrnutí společnosti Laminorul se objem výroby a míra využití kapacity během posuzovaného období snížily, přičemž kapacita zůstala stabilní. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(104) Jelikož nebylo vzneseno žádné další související tvrzení ani připomínka, byly potvrzeny závěry 168. a 170. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(105) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 171. až 172. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.3. Růst

(106) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byl potvrzen závěr 173. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(107) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 174. až 176. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.5. Rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(108) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 177. až 178. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.4.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(109) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 179. až 181. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.2. Náklady práce

(110) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 182. až 183. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.3. Zásoby

(111) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 184. až 185. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(112) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 186. až 190. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(113) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a k tomu, že nebylo vzneseno žádné související tvrzení ani připomínka, byly potvrzeny závěry 191. až 198. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(114) Turecká vláda uvedla, že podíl Turecka na trhu se během dotčeného období snížil a v období šetření klesl pod úroveň dosaženou v roce 2019. Kromě toho poukázala na to, že výrobce v Unii byl schopen zvýšit svůj prodej zvýšením cen nad rámec výrobních nákladů. Podle jejího názoru to znamená, že výrobní odvětví Unie není konkurenceschopné.

(115) Komise však zjistila, že podíl Turecka na trhu byl v letech 2020 i 2021 vyšší než v roce 2019 a v období šetření se nacházel jen mírně pod touto úrovní. Jak již bylo vysvětleno výše v 91. bodě odůvodnění a ve 157. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, tento mírný pokles podílu na trhu v období šetření do značné míry souvisel s jevem nestrukturální povahy v tomto období, který pravděpodobně nebude po skončení období šetření pokračovat. Vzhledem k tomu, že Komise pro účely analýzy újmy sloučila dovoz z Turecka a ČLR, nejsou konkrétní změny týkající se tureckého dovozu v žádném případě relevantní.

(116) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda tvrdila, že Komise by neměla „ignorovat pozitivní vývoj ukazatelů výrobního odvětví Unie jako nestrukturálních prvků trhu a tvrdit, že výrobnímu odvětví hrozí podstatná újma“. Jak však vyplynulo ze závěrů o újmě v oddíle 4.4.4 prozatímního nařízení, v ukazatelích výrobního odvětví Unie nebyl patrný žádný pozitivní trend. Nestrukturální prvky trhu, na které se turecká vláda odvolávala, se týkaly pouze zvýšení podílu Unie na trhu mezi rokem 2020 a obdobím šetření, které, jak bylo vysvětleno, bylo pravděpodobně dočasné povahy. Kromě toho byl podíl výrobního odvětví Unie na trhu v období šetření stále nižší než v roce 2019, tedy na začátku dotčeného období.

(117) Pokud jde o zvýšení cen nad výrobní náklady uvedené tureckou vládou, byla průměrná jednotková prodejní cena v Unii během celého období šetření trvale nižší než výrobní náklady. Kromě skutečnosti, že se analýza Komise neomezovala pouze na dovoz z Turecka, ale na jeho kombinaci s dovozem z Číny, Komise konstatovala, že neustálý příliv levného dumpingového dovozu z Turecka i ČLR bránil výrobnímu odvětví Unie zvýšit ceny na úroveň potřebnou k dosažení ziskové situace. Žádná ze zúčastněných stran tuto skutečnost nezpochybnila. Toto tvrzení turecké vlády bylo tedy zamítnuto.

(118) Vzhledem k výše uvedenému a jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, byl potvrzen 200. až 206. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Vliv dalších faktorů**

(119) Turecká vláda naléhavě vyzvala Komisi, aby prozkoumala vliv dalších faktorů, jako jsou například technologické změny, zákaznické preference a konkurenční tlak nedumpingového dovozu, které byly podle ní z analýzy Komise vyloučeny.

(120) Zaprvé nebylo jasné, na které technologické změny turecká vláda odkazuje, a žádná ze zúčastněných stran ani nepředložila žádné podpůrné důkazy k této otázce.

(121) Za druhé, vliv zákaznických preferencí dovážených hlavičkových plochých profilů oproti hlavičkovým plochým profilům vyráběným v Unii byl zahrnut do analýzy v oddíle 2.3 prozatímního nařízení. V ní bylo vysvětleno, že hlavičkové ploché profily vyráběné v dotčených zemích i v Unii mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití. Zákaznické preference sice mohou existovat, avšak nehrají roli ani při dumpingu, ani při analýze újmy. Uložená opatření v žádném případě nemají za cíl uzavřít trh ani vyloučit strany z trhu. Tento argument byl tedy irelevantní.

(122) Zatřetí konkurenční tlak nedumpingového dovozu byl rozsáhle analyzován v oddíle 5.2.1 prozatímního nařízení. Zde byl vyvozen závěr, že vzhledem ke zvláštnostem výroby hlavičkových plochých profilů ve Spojeném království a relativně vysokým dovozním cenám nebyl konkurenční tlak ze strany tohoto dovozu takový, aby zmírnil příčinnou souvislost mezi újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dumpingovým dovozem z dotčených zemí.

(123) Spolupracující uživatel v Unii, společnost Fincantieri, tvrdila, že Komise podcenila dopad úpadku společnosti Laminorul a pandemie COVID-19 na výkonnost výrobního odvětví Unie. Podle společnosti Fincantieri se Komise dopustila pochybení, když se domnívala, že tyto faktory nemohou zmírnit příčinnou souvislost mezi újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dumpingovým dovozem z dotčených zemí. V tomto ohledu společnost Fincantieri poukázala zejména na zánik společnosti Laminorul jako na příčinu újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie jako celku.

(124) Jak je však vysvětleno v 103. bodě odůvodnění výše, v rámci celého prozatímního nařízení byla prokázána existence újmy v případě, že byla do analýzy újmy zahrnuta i společnost Laminorul, i v případě, že do ní zahrnuta nebyla. Z těchto údajů je zřejmé, že nelze říci, že „negativní ukazatele výkonnosti výrobního odvětví Unie v roce 2019“ – případně ve zbytku dotčeného období – byly způsobeny „především, ne-li výlučně,“ úpadkem společnosti Laminorul, jak tvrdí společnost Fincantieri.

(125) Například platí, že jak se zahrnutím společnosti Laminorul, tak bez něj byla míra využití kapacity v roce 2019 nižší než 50 % (170. bod odůvodnění prozatímního nařízení), podíl na trhu byl nižší než 50 % (171. a 172. bod odůvodnění), průměrná prodejní cena v Unii byla nižší než výrobní náklady (tabulka 8 prozatímního nařízení), žadatel byl ztrátový (tabulka 11 prozatímního nařízení) a návratnost investic byla záporná (také tabulka 11). Jak je rovněž uvedeno v oddíle 4.4.4 prozatímního nařízení, tento nepříznivý stav újmy se časově shodoval se značným objemem dumpingového dovozu z dotčených zemí.

(126) Společnost Fincantieri rovněž odkazovala na prohlášení uvedené ve 172. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že část prodeje společnosti Laminorul byla nahrazena dovozem, a nikoli prodejem jiných výrobců v Unii.

(127) V tomto ohledu společnost Fincantieri tvrdila, že výrobci v Unii i nadále představují primární zdroj dodávek pro loďařský průmysl Unie.

(128) Zadruhé společnost Fincantieri tvrdila, že skutečnost, že se během šetření nepřihlásil výrobce v Unii Olifer s.p.l. (dále jen „Olifer“), která je výrobcem v Unii, svědčí o tom, že její hospodářská situace nebyla negativně ovlivněna dovozem z dotčených zemí. To bylo podle společnosti Fincantieri důkazem, že problém spočívá v žadateli, tj. společnosti Losal. Společnost Fincantieri tvrdila, že obchodní model společnosti Losal byl ovlivňován závažnými strukturálními nedostatky. Podle společnosti Fincantieri se společnost Losal potýkala se stejnými strukturálními a logistickými problémy, které vedly k úpadku společnosti Laminorul a které byly důsledkem faktorů nesouvisejících s dovozem z dotčených zemí.

(129) Avšak přestože výrobci v Unii skutečně představovali důležitý zdroj dodávek pro loďařský průmysl Unie, [57,0–64,0 %] trhu bylo v období šetření zásobováno dovozem z Turecka a ČLR. Primárním zdrojem dodávek pro výrobce lodí v Unii byly tedy dotčené země, nikoli výrobní odvětví Unie.

(130) Komisi není známo, z jakého důvodu společnost Olifer nespolupracovala, ale mohlo by to být například kvůli času a úsilí potřebným pro spolupráci při šetření, které nebyly zanedbatelné, zejména pro malý a střední podnik, jakým je společnost Olifer. Důvodem by mohly být rovněž obavy, že si znepřátelí své hlavní zákazníky, z nichž jedním je právě společnost Fincantieri. V každém případě nic nenasvědčovalo tomu, že by nedostatečná spolupráce ze strany společnosti Olifer vypovídala o její hospodářské situaci. Kromě toho na straně uživatelů v Unii při šetření spolupracovala pouze samotná společnost Fincantieri. Pokud by platil argument společnosti Fincantieri týkající se společnosti Olifer, bylo by možno říci totéž o celém loďařském průmyslu v Unii, který kromě společnosti Fincantieri tvoří velký počet dalších společností. Analýza Komise navíc vycházela rovněž z makroekonomických ukazatelů uvedených v oddíle 4.4.2 prozatímního nařízení. Pro tuto analýzu nebylo podstatné, kdo spolupracoval a kdo nikoli.

(131) Pokud jde o tvrzení, že současná situace společnosti Losal byla způsobena strukturálními problémy srovnatelnými se strukturálními problémy společnosti Laminorul před jejím úpadkem, nebyla Komise schopna situaci obou společností porovnat. Veřejně dostupné informace i komentáře společností Losal a Fincantieri nasvědčovaly tomu, že neexistovala shoda ohledně důvodů zániku společnosti Laminorul a jejího výsledného úpadku.

(132) Z informací poskytnutých společnostmi Losal a Fincantieri však zřetelně vyplynulo, že během období šetření skutečně existovaly určité problémy s dodávkami ze strany společnosti Losal. Na základě prohlášení jak společnosti Fincantieri v jejím podání k zahájení řízení, tak společnosti Losal během kontroly na místě se však jevilo, že tyto problémy byly omezeny pouze na dvě konkrétní objednávky a týkaly se pouze části těchto objednávek. Uvedené problémy byly způsobeny především dopravními komplikacemi v důsledku stávek určitých dopravních společností a obtížemi při hledání společností, které by zajistily dodávky do italského Palerma. V každém případě byl následně zaveden systém konkrétně pro společnost Fincantieri, který umožňoval uživatelům sledovat stav objednávek s týdenní periodicitou. Kromě toho byla společnost Fincantieri pouze jedním, i když významným, z mnoha zákazníků společnosti Losal, avšak žádný jiný zákazník/uživatel toto tvrzení nepodpořil.

(133) Společnost Fincantieri rovněž tvrdila, že společnost Losal neměla pravidelný klouzavý harmonogram a že zahajovala výrobu až poté, co u ní zákazníci zadali výraznější počet objednávek. Z důkazů shromážděných během inspekce na místě ve společnosti Losal však vyplynulo, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě.

(134) Po poskytnutí konečných informací společnost Fincantieri zopakovala své připomínky týkající se strukturálních problémů společnosti Losal a uvedla, že Komise podcenila dopad těchto problémů na společnost Fincantieri. Kromě toho společnost Fincantieri zopakovala své tvrzení, že negativní výsledky jsou důsledkem faktorů, které nesouvisejí s dovozem z dotčených zemí. Na podporu těchto tvrzení nebyly předloženy žádné nové skutečnosti.

(135) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že argumenty předložené společností Fincantieri ohledně dopadu úpadku společnosti Laminorul a strukturálních a logistických problémů týkajících se žadatele nebyly takové povahy, aby zmírnily příčinnou souvislost mezi újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dumpingovým dovozem z dotčených zemí.

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(136) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu s výjimkou tvrzení a připomínek uvedených výše v 122. bodě odůvodnění, byly potvrzeny závěry 207. až 211. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(137) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 212. až 214. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.3. *Pandemie COVID-19 a snížená spotřeba*

(138) Vláda Turecka i společnost Fincantieri zopakovaly své tvrzení, že pandemie COVID-19 sehrála důležitou úlohu v nepříznivé situaci daného výrobního odvětví Unie, zejména pokud jde o dopad na objem prodeje. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné nové skutečnosti v porovnání s těmi, které jsou uvedeny ve 215. a 216. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byl potvrzen závěr uvedený v těchto bodech odůvodnění.

5.2.4. *Zvýšení cen energie*

(139) Turecká vláda zopakovala své tvrzení týkající se vlivu zvýšených cen energie na situaci způsobující újmu výrobnímu odvětví Unie. Vzhledem k tomu, že ve srovnání s argumenty uvedenými ve 217. až 220. bodě odůvodnění nebyly předloženy žádné nové argumenty, byl potvrzen závěr uvedený v těchto bodech odůvodnění.

5.2.5. *Diverzifikace výrobků*

(140) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 221. až 225. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(141) Komise posoudila dopad dalších činitelů s přihlédnutím k připomínkám zúčastněných stran a dospěla k závěru, že tyto činitele příčinnou souvislost nezmírňují. Faktory, jako je úpadek společnosti Laminorul, pandemie COVID-19 nebo kterýkoli z ostatních faktorů předložených jednotlivými stranami, skutečně mohly mít dopad na výkonnost výrobního odvětví Unie. Tyto činitele však nevysvětlují stlačení cen, kterému bylo výrobní odvětví Unie během celého posuzovaného období a zejména v období šetření vystaveno. V běžném konkurenčním prostředí by výrobní odvětví Unie mělo být schopno zvýšit své prodejní ceny na ziskovou úroveň nebo alespoň pokrýt své výrobní náklady. Případný účinek výše uvedených činitelů nemohl vysvětlit to, že toho dané výrobní odvětví Unie nebylo schopno dosáhnout.

(142) Komise proto potvrdila závěry uvedené ve 226. až 228. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

6.1. **Rozpětí újmy**

(143) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 229. až 235. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

(144) Jak je stanoveno v čl. 9 odst. 4 třetím pododstavci základního nařízení a vzhledem k tomu, že Komise po dobu předběžného poskytování informací celně neevidovala dovoz, analyzovala vývoj objemu dovozu s cílem zjistit, zda došlo k dalšímu podstatnému zvýšení dovozu, který je předmětem šetření, během období předběžného poskytování informací popsaného v oddílu 1.2 prozatímního nařízení, a proto při stanovení rozpětí újmy zohlednila dodatečnou újmu vyplývající z takového zvýšení.

(145) Podle údajů z databáze Surveillance 2 byl objem dovozu z ČLR během čtyřtýdenního období poskytování předběžných informací o 831,8 % a objem dovozu z Turecka o 13,7 % vyšší než průměrný objem dovozu v období šetření na čtyřtýdenní bázi. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že během období předběžného poskytování informací došlo u obou zemí k podstatnému nárůstu dovozu, který byl předmětem šetření.

(146) S cílem zohlednit další újmu způsobenou zvýšením dovozu se Komise rozhodla upravit úroveň pro odstranění újmy na základě nárůstu objemu dovozu, který byl považován za relevantní váhový faktor podle ustanovení čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Proto vypočítala násobící koeficient tak, že součet objemu dovozu během čtyř týdnů období předběžného poskytování informací ve výši [1 400–1 800] tun (pro ČLR) a [2 100–2 500] tun (pro Turecko) a 52 týdnů období šetření vydělila objemem dovozu v období šetření extrapolovaným na 56 týdnů. Výsledná hodnota 59,3 % pro ČLR a 1 % pro Turecko odrážela další újmu způsobenou dalším nárůstem dovozu. Prozatímní rozpětí újmy byla tudíž vynásobena tímto faktorem.

(147) Jak je uvedeno v 92. a 94. bodě odůvodnění, Komise tato rozpětí újmy revidovala. Konečná úroveň pro odstranění újmy pro spolupracující vyvážející výrobce a všechny ostatní společnosti je proto následující:

Země	Společnost	Konečné rozpětí újmy
ČLR	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	34,6 %
	Všechny ostatní společnosti	34,6 %
Turecko	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	15,5 %
	Všechny ostatní společnosti	15,5 %

6.2. **Závěr ohledně úrovně opatření**

(148) Na základě výše uvedeného posouzení by mělo být konečné antidumpingové clo stanoveno tak, jak je uvedeno níže, v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení:

Země	Společnost	Konečné dumpingové rozpětí	Konečné rozpětí újmy	Konečné antidumpingové clo
ČLR	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	34,6 %	23,0 %
	Všechny ostatní společnosti	23,0 %	34,6 %	23,0 %
Turecko	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	15,5 %	13,6 %
	Všechny ostatní společnosti	13,6 %	15,5 %	13,6 %

7. **ZÁJEM UNIE**

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(149) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, byly potvrzeny závěry 238. až 241. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. **Zájem uživatelů a dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(150) Společnost Fincantieri uvedla, že skutečnost, že dané výrobní odvětví Unie mělo během posuzovaného období volnou kapacitu, nemusí nutně znamenat, že toto výrobní odvětví Unie bylo skutečně schopno vyrábět více. Společnost Fincantieri si rovněž stěžuje, že Komise předpokládala, že poptávka zůstane stabilní, avšak spotřeba byla silně ovlivněna pandemií COVID19. Společnost Fincantieri se navíc podle všeho domnívala, že Komise v prozatímním nařízení tvrdí, že výrobci v Unii jsou schopni vyrábět tolik, aby uspokojili potřeby loďařského průmyslu. Obdobně i turecká vláda zpochybnila, zda je výrobní kapacita daného výrobního odvětví Unie dostatečná k uspokojení domácí spotřeby.

(151) Komise na základě ověřených údajů o společnosti Losal a dostupných informací o společnosti Olifer konstatovala, že existuje významná volná kapacita. Výrobní odvětví Unie využívalo k výrobě hlavičkových plochých profilů necelou polovinu své kapacity. Z ekonomického hlediska je nelogické vlastnit a udržovat kapacitu pro výrobu a prodej většího množství určitého výrobku, ale výrobu ve skutečnosti nezvyšovat, ledaže by po daném výrobku nebyla dostatečná poptávka. Na základě ověřených skutečností bylo zřejmé, že výrobní odvětví Unie je schopno a ochotno dodávat svým odběratelům větší objemy hlavičkových plochých profilů.

(152) Komise však nikdy netvrdila, že výrobní odvětví Unie je schopno dodávat dostatek hlavičkových plochých profilů tak, aby plně uspokojilo potřeby loďařského průmyslu Unie. Jak bylo zřejmé z údajů uvedených v tabulkách 2 a 5 prozatímního nařízení, spotřeba v Unii byla během dotčeného období trvale vyšší než výrobní kapacita Unie. Ve 246. bodě odůvodnění prozatímního nařízení bylo rovněž jasně uvedeno, že cílem antidumpingových opatření není uzavření trhu Unie pro dovoz ze třetích zemí, ale odstranění účinků dumpingu působícího újmu, které narušují obchod. Skutečnost, že výrobní odvětví Unie nedokázalo plně uspokojit poptávku v Unii, však neznamená, že by měl být povolen dovoz hlavičkových plochých profilů za dumpingové ceny. Tento závěr platí bez ohledu na vývoj poptávky. Komise proto tato tvrzení zamítla.

(153) Společnost Fincantieri rovněž zpochybnila tvrzení uvedená ve 249. a 250. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že výrobci v Unii mohou přehodnotit své investiční strategie a zaměřit se na jiné, ziskovější výrobní linky, jelikož jakékoli riziko zániku tohoto výrobního odvětví Unie je čistě hypotetické a není podloženo žádnými důkazy. Pokud je však určité výrobní odvětví trvale ztrátové a neexistuje možnost zvýšení cen na úroveň, která by mu umožnila pokrýt náklady, natož dosáhnout přiměřeného zisku, je velmi nepravděpodobné, že by taková situace mohla trvat delší dobu.

(154) Kromě toho je stejně nepravděpodobné, že by uložení antidumpingových opatření na dovoz z dotčených zemí „drasticky snížilo počet dostupných dodavatelů“, jak tvrdila společnost Fincantieri. Jak uvedla sama společnost Fincantieri, kapacita výrobního odvětví Unie nestačí k pokrytí veškeré poptávky, z čehož vyplývá, že potřeba diverzifikované nabídky hlavičkových plochých profilů trvá i nadále. Je známou skutečností, že na světě existuje jen několik málo dodavatelů hlavičkových plochých profilů, k nimž patří především oba výrobci v Unii a společnosti Özkan Demir a Longteng. Zvýšení nákladů na hlavičkové ploché profily nepovede ke snížení potřeby dovozu od těchto dodavatelů. Je tomu tak zejména proto, že podle tvrzení společnosti Fincantieri vykazuje poptávka po hlavičkových plochých profilech vzestupný trend. Nezabrání ani odběratelům v Unii v dovozu hlavičkových plochých profilů, i když za vyšší cenu. Ačkoli po poskytnutí konečných informací společnost Longteng tvrdila, že výše antidumpingových cel pro Čínu bude mít na dovoz z Číny omezující účinek, žádná ze zúčastněných stran nepředložila důkaz, že by uložení antidumpingových cel znemožňovalo dovoz hlavičkových plochých profilů. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(155) Společnost Fincantieri v tomto ohledu rovněž tvrdila, že uložení antidumpingových cel by jednoznačně poškodilo uživatele, jelikož dopad těchto opatření není zanedbatelný a výrobci lodí nemohou přenášet zvýšení nákladů na své konečné zákazníky.

(156) Společnost Fincantieri poukázala na to, že skupina Fincantieri zaznamenala v roce 2022 čistou ztrátu ve výši 323 milionů EUR, a že negativní dopad zvýšení nákladů na hlavičkové ploché profily by tudíž byl značný. Z odpovědi na dotazník, kterou společnost Fincantieri předložila v rámci tohoto šetření a která byla ověřena na místě, však vyplynulo, že bylo dosaženo značného zisku ve výši [8–10 %] jak v roce 2021, tak v období šetření, který se týkal jak společnosti Fincantieri S.p.A., tak výrobků obsahujících hlavičkové ploché profily. Z účetní závěrky společnosti Fincantieri za rok 2022 ([15]) vyplynulo, že skupina Fincantieri byla v roce 2021 i nadále zisková. Významné ztráty, které utrpěla v roce 2022, podle všeho do značné míry souvisely s mimořádnými a jednorázovými výnosy a výdaji, které se nevztahovaly k výrobku, který je předmětem šetření, jako jsou například ztráty ze snížení hodnoty, ostatní nehmotná aktiva a soudní spory.

(157) Po poskytnutí konečných informací společnost Fincantieri tvrdila, že pro posouzení újmy Unie není důležité, zda tyto ztráty souvisejí s výrobkem, který je předmětem šetření. I kdybychom však tento argument přijali, nic to nemění na skutečnosti, že ztráty, na které se společnost Fincantieri odvolává, se týkají skupiny Fincantieri, a nikoli ověřované italské společnosti Fincantieri S.p.A. Skupina Fincantieri zahrnovala řadu subjektů mimo Unii, mimo jiné loděnice, doky a dceřiné společnosti v Asii, Oceánii a Americe. Považovat výsledky skupiny za ukazatel finanční životaschopnosti subjektů Unie by bylo přinejmenším nepřesné a nesprávné.

(158) Kromě toho společnost Fincantieri ve svých připomínkách uvedla, že „Komise neprokázala, že ztráty v roce 2022 souvisely s ‚mimořádnými a neopakujícími se příjmy' ". Samotná účetní závěrka skupiny Fincantieri za rok 2022 však uvádí následující: „čistý výsledek byl ovlivněn náklady považovanými za mimořádné v souvislosti se spory týkajícími se expozice azbestu v předchozích účetních obdobích (52 milionů EUR), snížením hodnoty nehmotného majetku (164 milionů EUR), pravděpodobnými riziky souvisejícími s neplněním závazků z dohod o započtení (20 milionů EUR) a ostatními náklady (2 miliony EUR)." ([16]) Z účetní závěrky skupiny Fincantieri za první pololetí roku 2023 ([17]) rovněž vyplynulo, že tyto náklady již skutečně z velké části nehrají roli a skupina Fincantieri ke konci června 2023 snížila své ztráty na 22 milionů. Rovněž výhled byl pozitivní vzhledem k oživení odvětví výletních plaveb po pandemii COVID-19 a zvýšeným investicím jak v oblasti obrany v důsledku globální politické situace, tak v oblasti výroby větrné energie na moři.

(159) Dodatečné náklady na antidumpingová cla zmíněné společností Fincantieri by navíc představovaly pouze velmi malou část celkových nákladů společnosti. Jak je uvedeno ve 248. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, náklady na hlavičkové ploché profily představovaly zanedbatelnou část celkových výrobních nákladů společnosti Fincantieri (méně než 0,5 %) u výrobků, které hlavičkové ploché profily obsahují. Nelze proto důvodně tvrdit, že zvýšení nákladů na tak malou část celkových výrobních nákladů bylo na úkor uživatelů.

(160) Společnost Fincantieri tvrdila, že nemůže přenést žádné případné zvýšení nákladů na své konečné zákazníky, jelikož po uzavření smlouvy s majitelem plavidla není možné opakovaně vyjednávat o smluvních podmínkách ani je upravovat. Jak je však uvedeno ve 156. bodě odůvodnění, z odpovědi společnosti na dotazník jasně vyplynulo, že společnost dosahovala i nadále zisku navzdory zvýšení nákladů na suroviny a energie v posledních letech. To, zda uživatel může v důsledku uložení antidumpingových cel přenést případné zvýšení cen na své odběratele či nikoli, tedy není relevantní z hlediska otázky, zda je společnost Fincantieri schopna absorbovat zvýšení cen. Kromě toho neexistovaly žádné důkazy, z nichž by vyplývalo, že nelze přenést zvýšené náklady na zákazníky výrobců lodí v případě budoucích smluv. Společnost Fincantieri ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací neuvedla k této otázce žádné nové skutečnosti. Komise proto tato tvrzení zamítla.

([15]) Viz výroční finanční zpráva společnosti Fincantieri za rok 2022, která je k dispozici na adrese: https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2022/eng_fincantieri_annual_report_2022.pdf.

([16]) *Tamtéž*.

([17]) K dispozici na odkaze: https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2023/half-year-financial-report-at-june-30-2023.pdf.

7.3. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(161) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise potvrdila závěr uvedený ve 253. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že neexistují žádné přesvědčivé důvody se domnívat, že uložení opatření na dovoz hlavičkových plochých profilů pocházejících z dotčených zemí není v zájmu Unie.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

8.1. **Konečná opatření**

(162) Vzhledem k závěrům, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz dotčeného výrobku způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(163) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené v cenách CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo
ČLR	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %
	Všechny ostatní společnosti	23,0 %
Turecko	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
	Všechny ostatní společnosti	13,6 %

(164) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění vyplývajících z tohoto šetření. Odrážejí tedy stav zjištěný během šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou proto použitelné výlučně na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pochází z dotčené země a je vyráběn uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, se tyto sazby nevztahují a měla by se na něj vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

(165) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových celních sazeb. Tato žádost musí být předložena Komisi ([18]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(166) Jak je vysvětleno v 95. až 97. bodě odůvodnění, hlavičkové ploché profily spadají do kategorie ocelových výrobků, na něž se vztahuje ochranné opatření. ([19]) Jakmile tedy dojde k překročení celních kvót stanovených v rámci ochranného opatření, stane se při témže dovozu splatným clo při překročení kvóty a antidumpingové clo. Vzhledem k tomu, že tato kumulace antidumpingových opatření s ochrannými opatřeními může mít větší dopad na obchod, než je žádoucí, rozhodla se Komise zabránit po dobu trvání uložení ochranného cla souběžnému uplatňování antidumpingového cla a cla při překročení kvóty na dotčený výrobek.

([18]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België. Email: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu.

([19]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/978.

(167) To znamená, že pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/159 ([20]) začne uplatňovat na dotčený výrobek a překročí úroveň antidumpingového cla podle tohoto nařízení, vybere se pouze clo při překročení kvóty uvedené v tomto článku. Během období souběžného uplatňování ochranného a antidumpingového cla se výběr cel uložených podle tohoto nařízení pozastavuje.

8.2. **Konečný výběr prozatímního cla**

(168) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány, a to ve výši stanovené tímto nařízením.

9. **ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ**

(169) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([21]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(170) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Na dovoz nelegovaných hlavičkových plochých profilů o šířce do 204 mm, v současnosti kódu KN ex 7216 50 91 (kód TARIC 7216 50 91 10), pocházejících z Čínské lidové republiky a Turecka, se ukládá konečné antidumpingové clo.

2. Sazby konečných antidumpingových cel, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyráběné níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
Čínská lidová republika	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	899J
	Všechny ostatní společnosti	23,0 %	8999
Turecko	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	899K
	Všechny ostatní společnosti	13,6 %	8999

([20]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 ze dne 31. ledna 2019, o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 31, 1.2.2019, s. 27).

([21]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014, a rozhodnutí č. 541/2014/EU a o zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. V případech, kdy bylo zboží před vstupem do volného oběhu poškozeno, a skutečně zaplacená nebo splatná cena je proto za účelem stanovení celní hodnoty podle čl. 131 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ([22]) rozdělena, musí být výše antidumpingového cla, vypočítaná na základě výše stanovené částky, snížena o procentní podíl, který odpovídá poměrnému rozdělení ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159 začne uplatňovat na nelegované hlavičkové ploché profily a překročí úroveň antidumpingového cla uvedenou v čl. 1 odst. 2, vybere se pouze clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159.

2. Během období uplatňování odstavce 1 se výběr cel uložených podle tohoto nařízení pozastavuje.

3. Pozastavení výběru uvedené v odstavci 2 je časově omezeno na dobu uplatňování cla při překročení kvóty uvedeného v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159.

Článek 3

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2023/1444 se vyberou s konečnou platností.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. ledna 2024.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

([22]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).